

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 4. kolovoza 2022. uputio Landgericht Frankfurt am Main
(Njemačka) – GE/British Airways plc**

(Predmet C-522/22)

(2022/C 389/11)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Landgericht Frankfurt am Main

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: GE

Tuženik: British Airways plc

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 8. stavak 1. točku (a) u vezi s člankom 7. stavkom 3. Uredbe (EZ) br. 261/2004 ⁽¹⁾ tumačiti na način da putnik koji je let djelomice platio miljama iz programa nagrađivanja putnika od stvarnog zračnog prijevoznika, koji nije njegov suugovaratelj, u tom smislu može zahtijevati nadoknadu (samo) u miljama iz tog programa nagrađivanja putnika?
2. U slučaju da Sud potvrdno odgovori na prvo pitanje:

Protivi li se Uredbi br. 261/2004 nacionalna odredba prema kojoj se u slučaju neispunjenja nadoknade u obliku milja iz programa nagrađivanja putnika suprotno odgovarajućoj obvezi iz članka 8. stavka 1. točke (a) te uredbe od stvarnog zračnog prijevoznika umjesto ispunjenja može zahtijevati naknada štete ili je putnik vezan svojim prvotnim zahtjevom za nadoknadu u obliku milja iz programa nagrađivanja putnika?

3. U slučaju da Sud niječno odgovori na prvo pitanje:

Treba li članak 8. stavak 1. točku (a) u vezi s člankom 7. stavkom 3. Uredbe br. 261/2004 u slučaju da putnik može zahtijevati i nadoknadu u novcu ili da je primi, tumačiti na način da putnik kao iznos vrijednosti karte po cijeni po kojoj je kupljena od stvarnog zračnog prijevoznika primi iznos nadoknađen u novcu koji bi tom putniku omogućio da bez korištenja milja iz programa nagrađivanja putnika stekne pravo na preusmjeravanje po sukladnim uvjetima prijevoza do svojeg konačnog odredišta prvom mogućom prilikom ili kasnijeg dana kako je putniku prihvatljivo, ovisno o dostupnosti slobodnih mjesta?

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 261/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. veljače 2004. o utvrđivanju općih pravila odštete i pomoći putnicima u slučaju uskraćenog ukrcanja i otkazivanja ili dužeg kašnjenja leta u polasku te o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 295/91 (SL 2004., L 46, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 26., str. 21. i ispravak SL 2019., L 119, str. 202.)

Žalba koju je 17. kolovoza 2022. podnijela Europska komisija protiv presude Općeg suda (treće prošireno vijeće) od 1. lipnja 2022. u predmetu T-481/17, Fundación Tatiana Pérez de Guzmán el Bueno i SFL/SRB

(Predmet C-551/22 P)

(2022/C 389/12)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Žalitelj: Europska komisija (zastupnici: L. Flynn, D. Triantafyllou, A. Nijenhuis, P. Němečková i A. Steiblyté, agenti)

Druge stranke u postupku: Fundación Tatiana Pérez de Guzmán el Bueno, Stiftung für Forschung und Lehre (SFL), Jedinstveni sanacijski odbor (SRB), Kraljevina Španjolska, Europski parlament, Vijeće Europske unije, Banco Santander, S.A.

Zahtjevi

Žalitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- ukine presudu Općeg suda od 1. lipnja 2022. u predmetu Fundación Tatiana Pérez de Guzmán el Bueno i SFL – Stiftung für Forschung und Lehre (SFL)/ Jedinstveni sanacijski odbor (T-481/17, EU:T:2022:311), u mjeri u kojoj je Opći sud njome utvrdio dopuštenost tužbe za poništenje podnesene u prvostupanjskom postupku;
- utvrdi nedopuštenost tužbe za poništenje podnesene u predmetu T-481/17 u prvostupanjskom postupku i da je, slijedom toga, odbaci u cijelosti; i
- naloži zakladama Fundación Tatiana Pérez de Guzmán el Bueno i SFL, Stiftung für Forschung und Lehre (SFL) (tužitelji iz prvostupanjskog postupka) snošenje Komisijinih troškova u postupku pred Općim sudom i u ovom postupku.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Žalitelj navodi tri žalbena razloga i tvrdi da je Opći sud počinio slijedeće pogreške koje se tiču prava:

- pogrešku u tumačenju članka 263. stavka 4. UFEU-a i članka 18. stavka 7. Uredbe o jedinstvenom sanacijskom mehanizmu ⁽¹⁾, kad je riječ o kvalifikaciji sanacijskog programa kao akta koji se može pobijati (prvi žalbeni razlog),
- pogrešku u tumačenju članka 263. stavka 4. UFEU-a i povredu Komisijinih prava obrane, kad je riječ o nepodnošenju tužbe za poništenje protiv donositelja konačnog pravno obvezujućeg akta (drugi žalbeni razlog), i,
- proturječno obrazloženje pobijane presude, koje proizlazi iz odluke Općeg suda da je tužba za poništenje podnesena protiv pobijanog sanacijskog programa dopuštena, iako Sud smatra da navedeni sanacijski program stupa na snagu i proizvodi pravno obvezujuće učinke samo Komisijinom odlukom (treći žalbeni razlog).

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 806/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. srpnja 2014. o utvrđivanju jedinstvenih pravila i jedinstvenog postupka za sanaciju kreditnih institucija i određenih investicijskih društava u okviru jedinstvenog sanacijskog mehanizma i jedinstvenog fonda za sanaciju te o izmjeni Uredbe (EU) br. 1093/2010 (SL 2014., L 225, str. 1. i ispravak SL 2015., L 101, str. 62.)